

Sygn. akt III AUa 1724/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krystian Serzysko (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Drzymała SSA Agata Pyjas - Luty
Protokolant:	sekr. sądowy Barbara Dudzik

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **M. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 31 października 2012 r. sygn. akt VII U 1078/12

z m i e n i a zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt III AUa 1724/12

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 20 czerwca 2013 r.

Wyrokiem z dnia 31 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 11 maja 2012 r. i przyznał M. W. świadczenie przedemerytalne od dnia 1 marca 2012 r. Sąd ustalił, że wnioskodawczyni urodziła się (...)r., w dniu 1 marca 2012 r. złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Zakład uznał wnioskodawczyni łączny okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 34 lata 8 miesięcy i 10 dni. Od dnia 1 kwietnia 1992 r. do 31 grudnia 2011 r. skarżąca wykonywała pracę na rzecz (...)Spółka Akcyjna w K., a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron w trybie art. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania w pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. Od dnia 14 czerwca 2011 r. M. W. była zarejestrowana w (...) Urzędzie Pracy w K. i pobierała zasiłek dla bezrobotnych od 22 czerwca 2011 r. oraz w okresie tym nie odmówiła bez

uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Rozwiązanie stosunku pracy z wnioskodawczynią było spowodowane likwidacją jej stanowiska pracy. Sąd zważył, że art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252) określa, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Ustawodawca nie określił w w/w przepisie, aby stosunek pracy miał być rozwiązany wyłącznie z powodu wypowiedzenia go przez pracodawcę.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Przyczyny dotyczące zakładu pracy, o których mowa w art. 2 w/w ustawy, to, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001) sytuacje, które są określone w jej art. 2 ust. 29, tj:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego skarżąca, zdaniem Sądu, spełniła wszystkie warunki konieczne do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego, gdyż do dnia 31 grudnia 2011 r. tj. do dnia rozwiązania stosunku pracy z (...) S.A. w K. z przyczyny dotyczącej banku z powodu likwidacji jej stanowiska pracy, w którym była zatrudniona przez okres ponad 6 miesięcy, ukończyła 55 lat i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat. Sąd przyznał, że zmieniając zaskarżoną decyzję omyłkowo przyznał skarżącej świadczenie przedemerytalne od daty wniosku, uchybiając tym samym art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Apelację od wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.. Wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania wobec naruszenia przepisów prawa materialnego, a to art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz art. 7 ust. 1 ustawy z 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. W uzasadnieniu podniósł, że wnioskodawczyni nie spełniła żadnego z warunków określonych w przywołanych przepisach. Nie osiągnęła wieku 55 lat i nie udowodniła wymaganego okresu pracy w wymiarze 35 lat, które to warunki należało spełnić do dnia rozwiązania stosunku pracy. Odwołująca nie rozwiązała również stosunku pracy w warunkach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1. Ustalenia sądu są sprzeczne z dowodami zgromadzonymi we wniosku o świadczenie przedemerytalne, a prowadzone przez sąd postępowanie nie wniosło żadnych nowych okoliczności do sprawy. Sąd nie wskazał, na jakiej konkretnej podstawie prawnej przyznał odwołującej prawo do świadczenia. Ponadto sąd przyznał świadczenie od 1 marca 2012 r., czym naruszył przepis art. 7 ust. 1 ustawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Z uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji domyślać się można, że przyznanie świadczenia przedemerytalnego nastąpiło na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. Nr 170), ponieważ ten punkt został w tekście pogrubiony i do warunków przysługiwania świadczenia określonych w tym punkcie odnosi się sąd w końcowych rozważaniach uzasadnienia. Wydaje się jednak, że sąd skupiając się na przesłance dotyczącej sposobu rozwiązania stosunku pracy (tę część rozważań Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom apelacji, należy podzielić w zakresie spełnienia przez wnioskodawczynię warunku rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia),

zupełnie pominął inny z warunków wynikających z tego punktu przepisu, a to konieczność ukończenia przez kobietę co najmniej 55 lat do dnia rozwiązania stosunku pracy. Ta przesłanka przysługiwania prawa do świadczenia przedemerytalnego nie została przez ubezpieczoną spełniona, ponieważ jej data urodzenia to (...)a do rozwiązania stosunku pracy doszło z dniem 31 stycznia 2011 r. Analiza pozostałych punktów ust. 1 art. 2 ustawy prowadzi do wniosku, że skarżąca nie spełniała także warunków przysługiwania prawa do świadczenia wynikających z tych przepisów. Pkt 1 wymaga między innymi ukończenia przez kobietę 56 lat do dnia rozwiązania stosunku pracy, pkt 3 dotyczy upadłości osób prowadzących pozarolniczą działalność, pkt 4 osób pobierających przez co najmniej 5 lat rentę z tytułu niezdolności do pracy, pkt 5 wymaga posiadania przez kobietę co najmniej 35 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia rozwiązania stosunku pracy, wreszcie pkt 6 dotyczy rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy lub jego niewypłacalności w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (ta ustawa dotyczy upadłości pracodawcy i nie znajduje zastosowania w przypadku likwidacji stanowiska pracy w trybie zastosowanym w stosunku do wnioskodawczyni). Wskazanych warunków ubezpieczona nie spełniła, zatem brak było podstaw prawnych do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.